

Suat Gezmiş

- řiirler -

Yayın Tarihi:

14.4.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adam Haklı

evet,
ben de hak veriyorum
Adam'a
gerçekten de
-görünmez bir el- var ekonomide
bütün planların ötesinde
nasıl isterse çarkı
öyle döndürüyor
nereye akıtmak isterse suyu
oraya akıtıyor

ben de
hak verdim sonunda Smith'e
arzı talebi
ihracatı ithalatı
planı milanı geç
görünmez bir el var ekonomide

borçla doğduk
borçla
yetmiş milyon borç ödüyor
on milyon

evet canım
haklı Adam
-görünmez bir el- var ekonomide

Suat Gezmiş

Akşam Hüzün Olup

Akşam hüzün olup çöker gözlerine
gözlerin ağlamak gibi olur
kırılgan bir tebessüm ıslak
yağmur yanağında salkım
ayrılığın ayak izleri kadar
sakin gelir karanlık

ince bir nağme sızar
çakıl taşları arasından
uyaksız adımlarına uygun
hüzün sazları çalar
kar beyaz tenin karışır karanlığa
umursamaz bakışların kalır akşama

akşam hüzün olup çöker gözlerine
gözlerin gitmek gibi olur
ayakların ise ömrünün durağında
gitmek kalmak arası
yüreğinin depremi
akla isyandır
çekilir silahlar
karanlığa sürüklenen her bir adımda
bir bir duygular sehpa

kuru bir dal kırımı
başın düşer omzun üste
gözlerinde solgun sarı, yeşil ölüm
karıştıkça karanlığa beden
çekilir damarlarından kanın
kefen tutar rengin gülüm

akşam hüzün olup çöker gözlerine
gözlerin ağlamak gibi olur
göçer yüreğimden bir şeyler
bir garip hal anlatamam
gitmelerin
gitmelerin gülüm
ölmek gibi olur
dayanamam.

Suat Gezmiş

Durup Dururken

Yine sıkıntılıdım
durup dururken
içli bulutlar gibiyim
içli bulutlar gibi
çatık kara kaşım
ha düştü ha düşecek yaşım

durup dururken oldu
burkuldu yüreğim
dere kıyısında naylon leğende
kırk yerinde kırk yama
pazen don gibiyim

durup dururken oldu
bir acı konu şurama
kötü bir haber
alacak gibiyim...!

Suat Gezmiş

Hain

ürkütücü gri bir sessizlik sonrası
asırların felaketine gebe şeytan
diz kırıp
bacakları arasından
ihaneti doğurdu dünyaya

duyguların kör
aklın esir olduğu bir saatte
çıkardı iğrenç yüzünü karanlığından hain
tedirgin
ama ihanet dolu gözleriyle kokladı havayı
en usta haliyle parmakları ucunda
gölgesine saklanarak geçti aramızdan

fark edemedik

dahası insan bildik
sır verdik

ve
iştahla kuruldu
dost etinin pişirildiği sofraya
lokma lokma canını acıtarak
ağzını şapırdatarak yedi
sımsıcak kanı taşaraktan ağzından
bir bir 'dedi'...

sonra
gerip yüzüne yeniden insan maskesini
yapmacık bir tebessüm kondurup yanaklarına
yeniden girdi aramıza
ortak olup
bir çift timsah gözyaşlarıyla derdimize
bize ait ne varsa yüreğimizde
şeytanın,
anasının sütü gibi emdi emdi

sonra
yine dedi
yine dedi...

Suat Gezmiş

O yine de yürüdü güneşe

Gitti

Su gibi yalın serinliği çarparak yüzüme
Havada acı bir bahar kokusu
Ve içimde yalnızlık korkusu
Bırakarak gitti

Gitti

yere düşen aksim kaybolurken zamandan
soğuk yanığı pembeleşirken ışıkları güneşin
çelik esneği akşam ayazı
aynasında buzun kırılırken bakışlarım
gülüşünü güneşe asarak gitti

gitti

mahir bir hırsızdı ay
güneşten çaldıklarınca üstümüzde cılız bir aydınlık
ve dört cepheden kuşatmışken karanlık
teslim oldu rüzgarın acı uğultusuna
zehrini damarlarına katarak
sevdası, silahını bırakarak gitti

gitti

hıçkırıkları çarpıp dağılırken akşamın tavanında
yüreğinin yangınında eriterek demir çığlıklarını
ve bir bir göz pınarlarından dökerek ebabil taşlarını
en azgın lavları yüreğime koyarak
ucumu bucağımı
ocağımı yakarak gitti

gitti

soğuk bir hüzün dolaştı sokakları
yağmurla muhabbet kabir neşesinde bir şehir
sevdaya dair ne varsa içimde öksüz
yüzümde içli bir yetim gülüşü
dudaklarımda kristalleşen veda öpüşü
yakarışlarımı anlamsız kılarak
cümlelerim üstüne basarak gitti

gitti

öfkeli, ağlamaklı bir o kadar inançlı duruşu
ağır isteksiz dar ağacına yürür gibi gidişi
ve sevdamin, düşlerimin umut işçisi
küreğini, çekicini atarak
sevdası, tulumunu çıkararak gitti

Suat Gezmiş

Platonizma

Git,
çevir yüzünü, dön arkanı ve git
günümden, gecemden
dahası hayallerimden, düşümden
beynimin içinden bir akşam alıp çantayı
tasını tarağını
gittiğin gibi git

bir olmaz zaman hikayesi dersin şayet
ağdalı gülüşleri kalacak
sonu mutlu biten masalların
oysa ben güneşe kin tutacak kadar doluyum
olsa gücüm
sırf gitmeyesin diye
saçlarından güne bağlardım

soysuz ve ukaladır zaman
saatler haddini bilmez, küstahçadır
ve düşmanıdır hepsi mutluluğumun
bir telaşa, aceleye tutulur ayakları sorma
koşarcasına, kaçarcasına geçip gider
parmaklarımın arasından
yüzümde mutluluğun resmi soğur
oysa dilimde söylenecek ne çok kelime

sen şarkını söylersin yine
kuşların cıvıltısını böler sesin, kulak kesilir bahar
yol kenarında ince bedenini sarıp geçer rüzgar
yol kenarında gürültü saçlarına dolaşır
ben, ne rüzgarı ne de gürültüsüyüm doğanın
ardın sıra kırılır oyuncağı içimdeki çocuğun
ardın sıra gözlerim ve içimdeki çocuk ağlaşır

gülüşünü bırak bana
ardın sıra, giderken
güzel yüzüne yakışan gülüşünü
bal rengi gözlerinde kıvılcımlı aydınlık ışığım
kirpiklerin silahım olsun
sen sırrım ol, benim dahi bilmediğim
ve gittiğin yerde bir sır ol
bilmek dahi istemediğim
beni düşünme
ben kendi karanlığımla
bana bıraktıklarınla dövüşeceğim

bir kavşakta ömrüm şimdi
cebinden adresi yok duygularımın

gözlerinden içti aklım şarabı
sarhoş ve günahkarım
sen, boşuna büyütüyorsun yüreğinde korkularını
fırtınadan sonrasını topluyorsun avuçlarına
kıyamet alameti değil
insanız olancası, mayamızda var sevda

gidiyorsun değil mi?
hadi, durma git, günah kokulu odalarına
yüzünde taze bir hüznün yansıması
mantık sınırlarında kol gezen
olumsuz aşk platonizması
ne benimle ne de bensiz olduğunu düşün
bırak karışsın aklın
bırak, duygularının harmanına yağmur yağsın
yabancı olduğu sulardan korkma
unutma,
diğer kıyısında okyanusun ben varım

ben, yüreğime doldururken
en azgın dağların kızıl lavlarını
ışıklar süzerken günden geceye
sen, suların serinliğini
buzulların sessizliğini kuşan da git
suyun içinde kalsın bilinmeyenlerin
biliyorsun
ben ağır işçisiyim uzun gecelerin
umut sarkacında
sevdaya dair
hüzün eğirir, sevinç dokurum
kendi payıma

tılsımıdır bilinmezin ve çekiciliği
kanun koyucuların adalétsizliğı
ne çok çocuk öldürüyoruz içimizde
ne asil duyguların katiliyiz oysa hepimiz
kendimizi kandırabildiğimiz kadar özgür
duyguları bastırabildiğimiz kadar sevdalıyız
ve duvar afişlerinde gözü yaşlı
bir çocuk resminden ibaret insanlığımız
bakıp bakıp arada
hatırlıyoruz işte
aaa, Biz İnsanız...!

yitirilmiş bir ömrün
acemi iz sürücüleriyiz
önümüze çıkan her ipucu
ayrı bir bilinmeze sürükler bizi

ve yılgınlığa uğradıkça yüreklerimiz
kısaca kader deriz
aslı kader
ne ustaca yazılmış bir hayat hikayesi
ne de kusursuz senaryosudur ömrün
aslı kader seçimlerimizdir bilinçli, bilinçsiz
tesadüfleri toplamıdır hayatın
aslı kader geleceği değil geçmişi
yaşanmış ve bitmiştir ömrümüzün

yine yap seçimini ve git
mecburiyetin sürüklesin seni
ben bileyim ki,
yüreğin, aklın, sevdan benle
ben bileyim ki,
gözlerin, ellerin, dudakların benle
kuru bir dal gibi git gitmelerine
ben bileyim ki, ruhun bende
nedir ki bundan alası
yeter, yetişir bana

çocukların gözlerine bak
türkülerine kulak ver
sımsıcak yüreklerinin üstüne koy ellerini
kuş kanadı çırpınışı, incecik melodisi hayatın
tertemiz, lekесiz buğusu toprağın
aceleyle atar karışmak için hayata
oysa yaşamak dedikleri
eni boyu dar kesilmiş bir kaftandır
ve insan dedikleri
o kaftanı aşabildiğince insandır.

Suat Gezmiş

Tarifi Müşköl

Seni diyorum seni
bir tarifi müşköl diyorum
nasıl yazsam diyorum
seni diyorum
seni
senin ellerini
ince pamuk, yumuk ellerini
nasıl anlatsam diyorum
gözlerini
iri, yuvarlak alev gözlerini
kömür karası
bir düş yarısı
yürek yarısı gözlerini
nasıl anlatsam rüzgarda asi
mehtap havası
gün savası
gece sefası
uzun kıvrır, düz saçlarını
ve tenini
sıcak beyaz dokunuşlarda
yüreğimi titreten
sarı sıcak tenini
dudaklarını diyorum
nasıl anlatsam
kırmızı alev sığağı
aşk tuzağı
öpünce yakan dudaklarını
nasıl anlatsam diye düşünüyorum

ve yüreğini
ve beynini
bir kavgalı, bir sevdalı
ağır dingin matem havası
sevinç umut bahar şakası
kavgama nefer
inancıma zafer beynini
hasret, özlem yeri
ümit sevda seli yüreğini
nasıl anlatsan diye düşünüyorum

seni diyorum
seni
bir tarifi müşköl durum
nasıl anlatsam diye düşünüyorum
kara kuru akşamlarda
soğuk yorgan altında
yalnızlığım
koyun
koyuna
titreşirken..

Suat Gezmiş